

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: GJENSYN (1838)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "GJENSYN (1838)", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm01-shoot-workid94140.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

GJENSYN (1838)

☒ Hvor blev den Blomst, som fyldte
Din Sands med liflig Duft?
Det Solskin, som forgyldte
Den sommervarme Luft?
Hvor blev de grønne Kroner,
Der ud i Vaaren sprang
Ved foraaersfriske Toner
Af Fuglechorets Sang?

☒ Og Dyrets Liv, der dækkes
Som af en dunkel Sky,
Skal ei det gjenopvækkes
Naar Livets Taager flye?
Den Hund, som trofast døde
Af Sorg paa Herrens Grav,
Skal aldrig ham den møde,
Til hvem den hen sig gav?

☒ O, kast dit Blik tilbage,
Og see hvad selv du var!
Hvor er de svundne Dage,
Med hver en Frugt de bar?
Hvor er vel Haabets Kjerte
Og Kjærlighedens Krands?
Hvor er dit glade Hjerte
Og hvor dit Øies Glands?

☒ Eengang maa Alt erfares
Og leves om igjen,
Etsteds maa dog bevares
Hvad Tiden tæred hen;
187 Ei blot hvert Glimt vi skue
Af Aandens indre Lyn,
Men hver en jordisk Lue
Og hvert et jordisk Syn.

☒ Der skal til Eet vi samle,
Hvad stykkeviis gik tabt;
Der vaagner alt det Gamle
Og staaer foryngt skabt:
Den Sjæl, som her du kaared,
Det Maal, du stræbte til,
Den Drøm, som her dig daared,
Dig hisset vinke vil.

☒ Den Trøst er dog den sidste!
Den Tro bestaaer tilsidst:
Hvad her vi maatte miste,
Vi faae tilbage hist.
Til Undergang ei skabtes
Endog det mindste Frø:
Det var kun Skal, hvad tabtes:
Livskjæernen kan ei døe.